

Onderwerp: Israël en de kerk

Spreker: Dr. Peter Morgan

- Oprichter en directeur van de International Third World Leaders Association (voorheen geleid door dr. Myles Munroe)
- M Hispanic - Israel Leadership Coalition (HILC)
- Oprichter en directeur van de Caribbean - Israel Leadership Coalition (CILC)

Tabernacle of Faith and Love – Paramaribo

Februari 2017

Er is mij gevraagd om te spreken over het onderwerp dat gaat over Israël en de kerk. Het is geen gemakkelijk onderwerp om aan de kerk te presenteren. Maar het is een van de meest belangrijke onderwerpen waarmee de kerk vandaag te maken krijgt. Er zijn vele conflicten als het gaat om hoe wij als kerk onze relatie met Israël zouden moeten begrijpen. En dat conflict gaat soms tussen de ene denominatie en de andere denominatie. Soms hebben zelfs binnen één plaatselijke gemeente christenen verschillende zienswijzen en ideeën over Israël. Vele pastors voelen zich niet toegerust om te praten over dit onderwerp. En van de pastors die zich wel zelfverzekerd voelen om over dit onderwerp te spreken, daarbij ervaar ik dat ze dat doen met vele zorgbarende fouten. En daarom wil ik vanavond voorzichtig zijn in het delen van dit onderwerp. Maar ik wil een beroep op u doen, dat terwijl u naar mij luistert, aan mij voorbij te gaan en rechtstreeks te gaan naar de Heilige Geest. Ik ga afhankelijk zijn van het Woord van God, zodat de Geest van God misschien de woorden die ik aan u zal presenteren zal nemen zodat u tot enig begrip komt. Ik hoop dat u aandachtig luistert, want het een en ander van wat u zal horen, zal u misschien nooit eerder op deze manier gehoord hebben. Maar ik geloof dat we leven in een tijd waar de Here vele nieuwe dingen doet in de kerk. En elke keer als er een opwekking is in welke stad dan ook dan daagt het de kerk uit om terug te gaan naar de Bijbel. Want onze ervaring met God zal maken dat we God op een andere manier gaan begrijpen. Het is heel interessant dat terwijl Jezus Zijn discipelen trainde, Hij hen vaak leidde in enkele

ervaringen. Hij liet iemand uit de dood opstaan, Hij opende de ogen van de blinden, Hij dreef demonen uit, of Hij ging zelfs de tempel binnen en wees hen op het water dat vloeide, of Hij gaf een menigte brood te eten. Maar als resultaat van die ervaring die de discipelen hadden met Christus, trok Hij zich terug met hen en legde aan hen uit wat de Vader aan het doen was. Daarom moet u altijd op uw eigen ervaringen vertrouwen, maar u moet voor uzelf zeker weten dat uw ervaringen ontmoetingen zijn met God. Want God handelt eerst met ons in het geestelijke en daarna zal ons denken gelijke tred gaan maken onze geest. Met andere woorden: we zullen ons bewust worden van God. Dat is een geestelijke ervaring, voordat we God gaan kunnen begrijpen met onze gedachten.

Het onderwerp van Israël en de kerk is geen nieuw onderwerp. In feite, toen Jezus op aarde kwam, was een van de opmerkingen die Johannes maakte dat Hij tot de zijnen kwam, maar de zijnen hebben Hem niet aangenomen. “Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht (*autoriteit*) gegeven om kinderen Gods te worden.”

Zelfs Paulus, die de achtergrond had van een zeer geleerde Farizeeër, misschien was hij zelfs de grootste theoloog van zijn tijd, werd, toen God Hem stopte en hij ging onderwijzen onder zijn eigen volk, door hen afgewezen. Hij besloot: dan ga ik maar naar de heidenen. Met andere woorden, de vraag rees altijd of de boodschap van het Koninkrijk voor de jood of voor de niet-jood was. Voor Israël was of voor de heiden naties was. En toen de eerste groep van joden christenen werden, veroorzaakte dat een crisis in Israël. Het was een crisis tussen joden die niet in Christus geloofden en joden die tot geloof in Christus kwamen. En toen Paulus zich naar de heidenen begaf ontstond er weer een andere crisis. Het was een crisis tussen de joden die gelovigen werden en de heidenen die tot geloof kwamen. Dus was er gedurende die tijd een heleboel spanning. En als je daar echt over wilt lezen dan nodig ik u uit om Romeinen de hoofdstukken 9,10 en 11 te lezen. Maar er zijn vele plaatsen in de brieven van Paulus en in de Handelingen der apostelen waar het erop leek dat er geen oplossing was voor het conflict tussen de Christengemeenschap en de joodse gemeenschap. Maar ik wil niet dat u zich zorgen maakt, maar ik wil dat u naar de Here gaat en aan

Hem vraagt dat Hijzelf u vandaag zal uitleggen. En ik wil delen met u vanuit de ervaringen die ik zelf heb gehad en vanuit de inzichten die God mij gegeven. En als u zal horen van de Heer vanavond zullen wij misschien onze eigen natie Suriname instructies kunnen geven hoe zij de natie van Israël moet behandelen daar in Palestina.

Dit is de manier waarop ik mijn presentatie zal doen:

Ik ga u een historische uitleg geven. Met andere woorden: ik ga u een chronologisch inzicht geven van hoe het begon, vanaf het begin, tot onze huidige tijd. Dit is heel belangrijk.

Ik ben geen politicus, dus ik spreek niet vanuit een politiek standpunt. Ik spreek niet vanuit een sociologisch standpunt. Ik spreek niet vanuit een filosofisch standpunt. En ik zal dit onderwerp niet behandelen zoals vele leiders dit onderwerp vandaag behandelen op basis van mensenrechten. Dit heeft niets te maken met mensenrechten. En er is een uitdaging waarvoor wij staan vandaag, waar uw natie vandaag voor staat, en de kerk moet dit behandelen.

Het onderwerp is: hoe gaan wij om met Israël en de Arabieren in Palestina. Elke jood is geschapen door God. Elke Palestijn is geschapen door God. God heeft een doel. En wat wij moeten doen is het doel van God na te trekken en hoe dit doel tot uiting is gekomen in de geschiedenis. Want wij hebben een God die de leiding heeft over de geschiedenis, en Hij beweegt de geschiedenis naar een bestemming. En dit zal eer en glorie brengen aan Zijn Naam.

Het eerste dat ik aan wil verklaren is iets dat u al weet. Toen God Zijn wereld schiep plaatste Hij het eerste koppel in Zijn wereld. Man en vrouw schiep Hij hen. En de Bijbel zegt dat God hen schiep naar Zijn beeld en gelijkenis. En in Genesis 1:26 en 28 staat: "En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen." Zij moesten heersen over alles dat God schiep. En in vers 28 staat er: "En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over haar." Met andere woorden: God zegende het eerste echtpaar. En vanuit dat eerste echtpaar zegende God elk ander echtpaar met de mogelijkheid om zich te vermenigvuldigen en families te worden. En gedurende de tijd

werden echtparen families, families werden stammen, stammen werden gemeenschappen, gemeenschappen werden dorpen, dorpen ontwikkelden zich tot steden, en steden werden naties. Dus naties werden gevestigd door God. Ik wil dat u ervan overtuigd raakt dat "natie" een goddelijk idee is. Het is een goddelijke constructie. De eerste naties zijn niet gestart door politici. Ze werden niet gevestigd door koningen. Ze zijn niet gevormd door militaire krijgslieden. De eerste naties kwamen voort uit families. En families kwamen voort uit echtparen. En het eerste echtpaar kwam van God. Dus u moet weten dat wanneer we praten over welke natie dan ook we direct terug moeten gaan naar God die de Vader der naties is. Dit is hoe Paulus het uitlegt in Handelingen 17:24-27. Hij zegt: "De God die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde, woont niet in tempels met handen gemaakt, en laat zich ook niet door mensenhanden dienen, alsof Hij nog iets nodig had." En dan maakt Paulus deze opmerking: "Hij heeft uit één enkele (*one blood*) het gehele menselijke geslacht gemaakt". Met twee redenen: "Om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen". Met andere woorden: God creëerde het idee van naties zodat groepen van mensen zouden wonen in een geografische locatie en een gemeenschap zouden bouwen; een cultuur zouden bouwen en dit zouden doen tot eer en glorie van God. Want waar de mens iets niet in beslag neemt, wordt een woestijn en wordt in beslag genomen door wilde dieren. Dus Paulus zegt dat God de toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald heeft. En hij geeft aan dat de tweede reden waarom God naties heeft gemaakt, is "opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten." Daarom zijn naties heel erg belangrijk en daarom ontwierp God naties. Vanwege zonde - terwijl de mensen stammen, dorpen, steden en naties vormden - keerden ze zich af van God. En ze probeerden maatschappijen voor zichzelf te bouwen. Niet om een afstraling te zijn van de glorie van God, maar alles dat de mens deed was het doel van God frustreren en hierdoor begonnen naties elkaar te vernietigen en zichzelf te vernietigen. En we weten hoe God met deze zaken handelde in de vroegere tijden. Hij bracht een vloed om de mensen van de aardbodem uit te roeien, en alle naties die in die tijd bestonden werden uitgeroeid. Maar toen begon het hele proces opnieuw door de familie van Noach. En Noach's drie zonen werden de vaders van nieuwe naties. Maar God moest hen verstrooien over het

hele aardoppervlak want naties kwamen samen om zich te verheffen tegen God. En toen God hen verstrooide over het hele aardoppervlak kwamen ze uiteindelijk terecht in de continenten Afrika, Azië, Europa; dat is wat wij daarvan weten.

Wat was Gods antwoord tot dit punt? Kent u Gods antwoord? Daarom ben ik blij dat u hier bent.

God keek naar de naties op de aarde en God koos een man - daar praat Genesis 12 over - en vanuit die ene man gaf God een visie van een natie. U kent het verhaal, beschreven in Genesis 12:1,2,3. "De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maatschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden."

Dus naties werden door God families genoemd. Toen God Abram die visie en die roeping gaf verzegelde God dit met een verbond zodat hij zou weten, dat wat God verklaard had en wat Hij beloofd had, dat God vastbesloten was dat dit zou gebeuren. Dit is het begin van een nieuwe natie. Een volk geroepen door God, geselecteerd door God, en er is een heel verhaal vanaf Abram naar Izaäk, naar Jakob, naar Jozef, naar wat met hen gebeurde in Egypte en toen hun bevrijding vanuit Egypte waar ze onder Mozes veertig jaar in de woestijn doorbrachten. En God vormde hen als een volk en als een natie. Hij leerde hen Zijn wet, Hij vestigde een tabernakel in hun midden, en Hij arrangeerde dat Leviëten en priesters offers moesten brengen ten behoeve van hen. God organiseerde een Hof van Justitie, een onderwijssysteem, een gezondheidssysteem en een religieus systeem. Met andere woorden: God vormde een natie-volk. En na die veertig jaar stierf Mozes en God zond hen in dit beloofde land onder leiding van Jozua. En ze bleven zich ontwikkelen totdat ze een machtige natie werden op de aarde.

Dit is heel belangrijk voor ons om te begrijpen, want dit is de enige natie in de totale geschiedenis die God ooit gebouwd heeft voor Zichzelf. Alle andere naties, zelfs vandaag, daarvoor geeft God óns de verantwoordelijkheid om daaraan vorm te geven, om discipelen van naties te maken. Maar er is één natie die God zelf heeft gevestigd.

En Hij wilde dat die natie een voorbeeld-natie zou worden voor alle andere naties van de wereld en die natie was het volk Israël.

Nu was er een heel significant iets dat God Israël leerde toen Hij hen vormde. Hij leerde hen het principe van de eerstgeborene. In feite leerde Hij hen, ik geloof dat het staat in Exodus 13:2 “Heilig Mij alle eerstgeborenen” want Hij zei: “(alle eerstgeborenen) zij zijn mijn eigendom.” Dat is een heel erg belangrijk principe. Het principe van de eerstgeborene betekent dat de eerstgeborene opgedragen was aan God. Ze moesten dienen en God erkennen als hun Vader. En ze moesten tijd in intimiteit doorbrengen met hun Vader en moesten getraind worden om zorg te dragen voor de zaken van hun Vader. Ze werden getraind om het vastgoed van hun Vader te bewaren en ze werden getraind in de verantwoordelijkheid om te zorgen voor al hun broeders en zusters. En als resultaat daarvan droegen ze de naam van hun Vader, moesten zorg dragen voor de reputatie van hun Vader, en de Vader stelde voor de eerstgeborene de erfenis, op zijn minst 2/3 van de erfenis beschikbaar – het andere 1/3 deel moest verdeeld worden onder de rest. Ik presenteer dit aan u vanavond want het principe van de eerstgeborene werd toegepast op Israël. Israël werd gezien als Gods eerstgeboren natie. De eerste natie die God ooit bouwde, in feite de enige. Als resultaat daarvan gaf God Israël de opdracht en de verantwoordelijkheid om een voorbeeld-natie te worden voor de andere naties in de wereld. Door Israël zouden alle andere naties gezegend worden. Als enige andere natie God zou willen begrijpen, zouden ze naar Israël moeten kijken om te zien hoe God Zijn eerstgeborene behandelde. Dus Israël was de eerstgeboren natie die de verantwoordelijkheid droeg voor nationaliteit, model te staan en een voorbeeld te zijn zodat andere naties zouden weten wat God eigenlijk bedoelde met wat de betekenis was van hoe naties Zijn glorie zouden kunnen laten zien, waar ze zich ook zouden vestigen.

Maar ik heb slecht nieuws voor u. Israël werd een machtige en sterke natie, een voorbeeld-natie onder David. En God sloot een verbond met David, het was een verbond met de troon van David, hij plaatste Zijn zegel op de troon van David want David vertegenwoordigde de theocratische, politieke staat die God in gedachten had. Dit was de manier waarop een natie geleid moest worden. Maar als resultaat van de

zonden van Israël stond God toe dat andere naties over Israël heen liepen en uiteindelijk namen deze naties Israël gevangen en verschillende naties voerden het volk Israël weg naar hun eigen natie. Zo werden de joden verspreid over het gehele aardoppervlak.

Maar ik zeg aan u dat Gods eerstgeborene God heeft laten vallen, maar God heeft een verbond met hen gesloten, dat wat zij ook zouden doen, Hij hen nooit zou verwerpen, nooit zou vernietigen. Hij zou hen straffen, Hij zou rechtvaardig oordeel over hen spreken, Hij zou hen verstrooien over de hele aarde, ze zouden een onderdrukt volk worden, ze zouden een beproefd volk worden, in slavernij gaan, zelfs in hun eigen land. Dus de eerstgeborene blijft Gods natuurlijke eerstgeboren natie en elke natie kan nog steeds naar Israël kijken en van Israël leren hoe God omgaat met een volk dat ongehoorzaam is. Dus God heeft hen niet afgewezen, Hij werkt nog steeds aan hen. Dit is de geschiedenis.

En dit is waar we nu zijn.

In de volheid des tijds, vanuit een rest van het volk Israël, bracht God Zijn eigen Zoon voort. En die Zoon werd genoemd Zijn geliefde Zoon. God zei: "Dit is mijn Zoon, de geliefde, in wie ik een welbehagen heb." Op een andere plaats staat er dat Hij de eniggeborene des Vader was, vol van genade en waarheid. Paulus beschrijft Hem, gaande over Jezus: "Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping."

Dus, mijn broeders en zusters, vanuit de eerstgeboren natie bracht God voort de eerstgeboren Messias, en het principe van de eerstgeborene wordt nog steeds toegepast op Jezus. Hij eerde Zijn Vader, Hij deed alleen wat Zijn Vader Hem zei om te doen, Hij kwam om Zijn Vaders zaken te behartigen, Hij droeg Zijn Vaders Naam en Hij zorgde voor Zijn Vaders andere kinderen. En het verbazingwekkende is, zoals ik u eerder zei, ondanks het feit dat Hij tot de zijnen ging, hebben de zijnen Hem niet aangenomen. "Maar zovelen als Hem hebben aangenomen, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods genoemd te worden." O mijn broeders en zusters, u kent het verhaal. Elke gelovige die de Geest van Christus ontvangt, werd een broer van Christus. Maar Christus was onze eerstgeborene. Hij schaamde Zich niet ons broeders

te noemen. Hij zorgde voor ons. Hij kwam om te preken voor de armen, de gebrokenen van hart te genezen, om vrij te zetten degenen die verwond waren, om te bevrijden degenen die gevangen werden gehouden. En om te verklaren dat dit het seizoen is van Gods verlossing. En voor Hij wegging vertelde Hij Zijn dichtst bij staande vrienden: “Ik zal Mijn gemeente bouwen” en het zal een kerk zijn die niet is te stoppen, want de poorten van de hel zullen nooit in staat zijn haar te overweldigen. En Hij zei in feite: wat jullie binden op aarde, gebonden zal zijn in de hemelen en wat jullie ontbinden op aarde zal ontbonden zijn in de hemelen. En Paulus legde uit dat wij niet slechts broeders zijn voor Jezus, want Jezus zei: alle macht is aan Mij gegeven. Maar omdat wij Zijn broeders zijn kunnen wij ook een deel van de erfenis ontvangen. Hij zou voor ons zorgen. Bent u daar blij om? Ik heb beter nieuws voor u. Want Paulus zei: we zijn niet alleen erfgenamen, maar we zijn mede-erfgenamen met Jezus Christus. Met andere woorden, in het huishouden van God, wij die deel uitmaken van Gods familie, worden ook genoemd een heilige natie, we worden feitelijk genoemd: het lichaam van Christus. Maar Petrus legde uit dat we ook genoemd worden “de vergadering van de eerstgeborenen” en daarover moeten we ons verheugen want dat betekent dat wij een positie van autoriteit bezitten, maar wij hebben ook een positie van verantwoordelijkheid. En wij hebben een positie die maakt dat wij de erfenis van God naar ons toe mogen trekken. Zijn goddelijke kracht is beschikbaar voor ons, alles dat leven en goddelijkheid met zich meebrengt. Jezus zei dat alle beloften zijn: ja en amen in Jezus Christus. Jezus zei dat wij de gehele wereld in moeten gaan, en discipelen maken van alle naties.

Ons probleem is, dat wij niet zeker zijn van het feit dat Israël deel uitmaakt van die verantwoordelijkheid. Aan de basis van alle historische informatie die ik u vanavond heb gegeven liggen er enkele zeer belangrijke waarheden die wij niet mogen vergeten. Want de kerk heeft een verantwoordelijkheid als het gaat om Israël, en hen niet af te wijzen.

Het eerste dat ik aan u wil vertellen is:

Israël blijft Gods natuurlijke eerstgeborene natie. En elke natie die vandaag naar Israël kijkt, moet begrijpen dat op dezelfde manier waarop God handelt met Israël, God zal

handelen met deze naties. In feite wordt aan ons verteld dat diegenen die Israël zegenen, zelf gezegend zullen worden. Die Israël eren zal God zegenen. Dus God beschermt Israël nog steeds, en Hij waakt nog steeds over Israël. En ik wil dat u hetzelfde doet, want u moet observeren wat er vandaag met Israël gebeurt. Ik heb opgemerkt dat in het Midden-Oosten Israël de enige democratische natie is te midden van een zee van totalitaire naties geleid door autoritaire despoten. Ze is niet zoals ze was onder David en Salomo, maar Israël is zich nog heel sterk bewust van het feit dat er een God is over hen.

Ik ontmoette de minister-president in September 2016 in de Verenigde Naties en ik luisterde naar hem terwijl hij de Verenigde Naties toesprak. Hij claimde niet een man van God te zijn, maar hij is zich zeer bewust van het erfgoed van zijn volk bij God. En hij verklaarde dat hij toegewijd is aan elk ontwikkelingsland in de wereld, want hij realiseert zich dat zichzelf (Israël) een onderdrukt volk waren en zij erkennen dat het door de wonderen van God Almachtig is dat zij vandaag nog steeds bestaan en ze willen een zegen zijn voor andere naties.

Ten tweede wil ik aan u zeggen: Israël is gezegend door God. U realiseert zich dit misschien niet, maar Israël is één van de meest voorspoedige naties in de wereld. En het herinnert mij dat God trouw is aan zijn eerstgeboren natie. Ze zijn niet alleen maar economisch voorspoedig, maar ook technologisch, op het gebied van onderwijs en in hun eigen inventiviteit en creativiteit. Het joodse volk heeft geen gelijke in deze wereld. Het grootste deel van uitvindingen in deze wereld in de laatste twee eeuwen zijn gedaan door het joodse volk. En toen ik Netanyahu ontmoette, heeft hij zichzelf toegewijd om technologische, wetenschappelijke, educatieve en andere inventieve creaties te brengen naar de naties van Afrika naar de naties van het Caraïbisch gebied en naar de naties van Zuid-Amerika. En ik zeg eigenlijk aan u – want ik weet van zaken die nu aan het “opkoken” zijn, want ik ben op de hoogte van zaken die op de achtergrond spelen – dat Suriname op de agenda staat om de zegeningen van Israël te ontvangen. En zij zien dit als hun verantwoordelijkheid. En ik vertaal dit naar u toe als een leider in de kerk, dat dit een deel is van hun verantwoordelijkheid als de eerstgeboren natie te midden van de naties van deze wereld.

Als derde wil ik aan u zeggen dat in Romeinen 9, 10 en 11 Paulus uitlegt dat de kerk Israël niet vervangt. Maar dat de kerk feitelijk uitverkoren is door God als een geestelijke natie met de verantwoordelijkheid als de eerstgeborene om discipelen te maken van de naties in de wereld, Israël inbegrepen. Totdat alle koninkrijken van deze wereld zijn geworden de koninkrijken van onze God en van Zijn Christus.

En het vierde dat ik aan u wil zeggen is diepgaand.

De boodschap van het Koninkrijk van God was als eerst gegeven aan de natie van Israël. Mag ik het nog een keer zeggen? Het concept van het Koninkrijk van God was als eerst gegeven aan de Israël, Gods eerstgeboren natie. Het verbond werd vernieuwd toen Christus in de wereld kwam. En Hij verklaarde: "Het Koninkrijk van God is nabijgekomen." En Hij vertelde Zijn volgelingen: Als je bid, moet je zo bidden: Vader,...Uw Koninkrijk kome;...gelijk in de hemel alzo ook op de aarde. Dat Uw wil geschiede, gelijk in de hemel. Dus de boodschap van het Koninkrijk werd aan een nieuwe natie gegeven. Geen politieke natie, maar een geestelijke natie. En deze natie is gevormd door Jezus Christus zelf. En Hij trainde Zijn discipelen: waar je ook naartoe gaat, drijf demonen uit, genees zieken en verklaar dat het Koninkrijk van God nabij is. Dus de eerstgeboren natie ontving het mandaat van het Koninkrijk van God. De tweede natie heeft het mandaat ontvangen van het Koninkrijk van God. En wat deze twee naties gemeenschappelijk hebben is Jezus Christus!

Jezus kwam vanuit de schoot van de eerstgeboren natie en nu heeft Hij, om het zo te zeggen, geboorte gegeven, aan een andere natie die wordt genoemd: "de vergadering van de eerstgeborenen." Luister aandachtig naar mij. Paulus heeft aan ons uitgelegd dat dit evangelie van het Koninkrijk niet alleen maar gegeven is aan de joden, of aan de heidenen, maar hij heeft het zeer duidelijk gemaakt dat in het Koninkrijk noch Jood noch Griek, noch gebonden noch vrije is. Dus hij zegt dat in het Koninkrijk van God wij niet discrimineren. Hij zegt in feite dat wat hij uitlegde was, dat het Koninkrijk van God niet compleet is totdat zowel Jood en heiden hun plaats daarin hebben gevonden. Zo mijn broeders en zusters, misschien haast u zich om naar de hemel te gaan en denkt u misschien dat Jezus terugkomt voor de kerk. Maar ik wil dat u begrijpt dat God terugkomt om naties te vergaren. Dat is wat Jezus zei. En naties die geïdentificeerd

worden als de kerk, is het Koninkrijk van de eerstgeborene. Eerstgeborene vanuit Israël. Wanneer de Israëlieten beginnen met het aanroepen van God. En de tijd is komende dat ze zullen zeggen: "Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren," en geheel Israël kandidaat staat voor het Koninkrijk van God, net zoals u en ik in de kerk claimen te zijn in het Koninkrijk van God.

Dit is een heel belangrijk en diepgaand inzicht, dat het einde niet zal komen totdat Israël de Messias erkend. En we zullen niet opgenomen worden als joden en heidenen, maar we gaan allen op als het Koninkrijk van God en de tussenmuur die scheiding maakt tussen ons, zal vernietigd worden. Dus in uw getuigen als de kerk hebben wij een verantwoordelijkheid als geestelijke eerstgeborene om ons te verbinden met de natuurlijke eerstgeborene zodat we allemaal verenigd zijn om de Andere eerstgeborene te ontmoeten... Jezus is Zijn Naam! Halleluja! Prijs God!

Ik heb nog iets dat ik met u wil delen.

Het is mij opgevallen dat Jeruzalem, die was gegeven aan Gods eerstgeboren natie, onder de bescherming stond van Israël. God heeft een verbond gesloten met Israël en in het midden van dat verbond staat Jeruzalem. Vandaag kijkt God nog steeds naar Israël om Jeruzalem te beschermen. Hij heeft een verbond met hen gesloten om de bewakers van Jeruzalem te zijn. Maar God verwacht dat Zijn volk in Israël gelovigen worden zodat zij deel uitmaken van het Koninkrijk van God. Dus de bescherming van Israël, die historisch lag in handen van de joden moet nu verschoven worden in de handen van het Koninkrijk van God. En dat Koninkrijk bestaat zowel uit joden en heidenen. Of gelovigen in God. De gehele geschiedenis beweegt zich naar een bestemming waarin Jeruzalem de stad van onze God zal worden. En het zal zijn op die berg, de Olijfberg, dat de Here zal wederkeren, en Zijn voeten zal planten op die heilige berg voor de rechtszaak van alle naties. En ik wil enige Schriftgedeelten met u lezen.

Johannes zei het op deze manier.

Openbaring 21:2 "En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is."

Ik wil dit nogmaals herhalen. Ik, Johannes, “zag een heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God.”

Die nieuwe stad, Jeruzalem, is getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. En in vers 9 en 10 staat er: “Kom hier ik zal u tonen de bruid.”

Wie is de bruid? Het zegt het hier dus ik hoef u dat niet te zeggen.

“Ik zal u tonen de bruid, de vrouw des Lams. En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en toonde mij de heilige stad, Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God.”

Dit is een openbaring mijn broeders en zusters, de kerk denkt dat zij de bruid is. Ik wil u niet teleurstellen, maar nergens in de Schriften wordt de kerk “de bruid van Christus” genoemd. Maar hier, in meer dan één verwijzing, de bruid van het Lam, van Christus, is de heilige stad. Het is heel belangrijk dat wij bidden voor Jeruzalem. Wij worden opgedragen te bidden voor Jeruzalem. Dat is waar de glorie van de Here zal komen. Die wordt genoemd: de heilige stad. En wanneer Christus terugkomt dan zal de heilige stad daar zijn.

En ik wil dat u weet dat Jesaja deze dag heeft gezien. En in het het boek van Jesaja 2:2 en 3 staat:

“Het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, aanschouwd heeft over Juda en Jeruzalem. Hij zag in de toekomst. En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem.”

O mijn broeders en zusters. Ik ben hier om u uit te dagen als de kerk van Jezus Christus, als leden van het Koninkrijk van God, als de eerstgeborenen van God, dat u dezelfde passie en kwelling zult omarmen die Paulus voelde voor het volk van Israël.

Paulus zegt in Romeinen 9:1-5

“Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, want mijn geweten betuigt mij dit mede door de heilige Geest: ik heb een grote smart en een voortdurend hartzeer. Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees; immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften: hunner zijn de vaders en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus, die is boven alles, God, te prijzen tot in eeuwigheid! Amen.”

We hebben geen keus. Als de vergadering van de eerstgeborenen, moeten we begrijpen dat het Koninkrijk van de eerstgeborenen niet compleet is totdat de leden van de eerstgeborene natie binnengebracht worden in het koninkrijk door het getuigenis en door de liefde van de kerk voor Israël.

We hebben geen keus. En ik kan u beloven: Christus zal niet terugkomen alleen maar omdat u wilt dat Hij terugkomt. Maar Hij zal terugkomen wanneer het Koninkrijk van de eerstgeborenen gevuld is door Gods eerstgeborene. Het volk Israël en de bekeerden vanuit de naties van de wereld wanneer allen één zijn in Christus Jezus.

Hoe velen van u zijn bereid om te sterven voor Israël? Hoe velen van u zijn bereid te leven voor Israël? Hoe velen van u zijn klaar om aan hen te getuigen en hen lief te hebben zodat ze het Koninkrijk binnenkomen?

Want ik en mijn huis – wij hebben geen keus. Laten we het samen doen.

In Jezus Naam. God zegene u.

Op schrift verwerkt door zr. Caroline Karam